

Oponentský posudek bakalářské práce

Téma práce: Role štěstí osobního blaha v pomáhajících profesích

Autorka práce: Martina Karbová

Obor studia: Sociální a charitativní práce

Téma předložené bakalářské práce koresponduje s oborem autorčina studia a splňuje základní požadavky kladené na tento druh závěrečné práce. Autorka se ve své práci snaží ukázat na význam osobního štěstí (blaha) těch, kteří pracují v pomáhajících profesích (s. 45), přičemž prezentuje některé související aspekty, jako jsou např. syndrom pomáhajícího, syndrom vyhoření aj. Práce je zakončena kvantitativním výzkumem, v jehož rámci autorka vyhodnocuje odpovědi cca 100 respondentů (z oblasti pomáhajících profesí) na 16 otázek; některé z těchto otázek slouží také k verifikaci 4 hypotéz, jež autorka formuluje na základě předchozího studia vybraných zdrojů. 2 hypotézy se autorkou výzkumem potvrdily, 2 nikoli. Podle autorky „[z] výzkumu jasně vyplynulo, že primární úlohu pro přínos naplnění či pocitu štěstí [respondentů] hraje pomoc druhým osobám.“ (s. 45).

Jako oponent si dovoluji upozornit na některé (1) formální, (2) obsahové a (3) jazykové nedostatky předložené práce, které jsou podle mého úsudku nejvíce patrné:

(1) Čtenář v úvodu (s. 6-7) marně hledá definici cíle práce; autorka definici cíle formuluje až první větou závěru (s. 45); čtenář je ale zmaten, protože v závěru nachází ještě další, jinou definici cíle: „Tato práce si kladla za cíl poukázat na to, jak si (...) pocit [štěstí] uchovat a [jak] může být (...) dobrým vodítkem (...) prevence proti syndromu vyhoření.“ (tamtéž). Touto další definicí cíle končí autorka závěr práce. Čtenář může být zmaten: Jaký cíl je ten správný? Anebo platí oba? Proč se o cílech práce píše až v závěru? Teoretická část práce je převážně kompilací, mezi kapitolami není zřejmá jasná „červená nit“ (postupně rozpracovávaná hlavní myšlenka), její logické souvislosti. Co se týká výzkumu, konkrétně vyhodnocení 4. hypotézy, tak ta (pokud tomu správně rozumím) navazuje na 3. hypotézu (s. 34), proto by procento respondentů otázky č. 11 mělo být počítáno ne z celkového počtu respondentů, ale z počtu respondentů, kteří odpověděli kladně na předchozí 10. otázku.

(2) Název práce obsahuje redundantní výrazy, měl by podle mého úsudku znít spíše takto: Role osobního štěstí (blaha) v pomáhajících profesích. S tím souvisí i to, že autorka sice klíčový pojem „štěstí“/„blaho“ prezentuje z hlediska různých filosofických a psychologických pojetí, z textu práce však čtenáři není zřejmé, jaké je ono klíčové pojetí, které je relevantní pro samotnou autorku. Blaho ve smyslu hedonismu, eudaimonismu, nebo ve smyslu jiném? Také z výsledků výzkumu není patrné, co vlastně mají na mysli respondenti, když s ohledem na svou pomáhající profesi hovoří o „štěstí“. Nemá tento výraz v otázkách č. 5 a 6 příliš široký význam? Nedošlo k tomu, že tomuto výrazu (pojmu) mohli jednotliví respondenti rozumět (velmi) odlišně?

(3) Z hlediska jazykového, resp. gramatického čtenáře na první pohled zarazí hned v úvodu nesprávně skloňovaný tvar substantiva „pracovník“: „pracovníkovo pocit štěstí a blaha“, „pracovníkovo osobnosti“ (s. 6); nesprávné skloňování se několikrát opakuje v celé práci (s. 7, 15, 18, 45, taktéž v abstraktu). Vyskytují se i další chyby („trestních činů“, „tyto témata“, „data... nemohly být vyhodnoceny a použity...“). Stylistika textu je místy neobratná, objevují se chybějící písmena (s. 8, 9, 13).

Autorka svou práci hodnotí v závěru jako pro ni přínosnou. „Nové informace mne velmi obohatily a díky nim jsem mohla propojit již své nabyté znalosti ze studia s následným výzkumem do kompletního uceleného obrazu k tomuto tématu. Při výzkumu jsem se setkala s odlišnými názory a pohledy na věc, které byly ovšem pro komplexní pohled na tuto práci důležité.“ (s. 45).

Celkově navrhuji hodnotit předloženou bakalářskou práci jako „velmi dobrou“.

17.5.2019

PhDr. Vojtěch Šimek, Th.D.